

stillende — og selvfølgelig kan Mindretallet ikke anse det opnaaet, som man kunde ønske opnaaet i denne Sag — saa er det dog og maa være en Trøst, at dette Lovforslag ikke gjælder for mere end to Aar. Naar vi komme til at behandle Sagen næste Gang, vil jo Befolkningen her i Landet have haft Leilighed til at sige os, hvorledes den vil have Sagen ordnet, til at sige os det paa den mest formelle, den mest kompetente Maade, og jeg tror, at der alt her er givet et betydningssfuldt Grundlag til Anvisning af den Vet, som vil blive fulgt i Rigsdagen.

Leth: Som ærede Medlemmer ville have set, er Forskjellen mellem min ærede Medforslagsstiller og min Indstilling til det høie Thing og Flertallets Indstilling kun den, at vi ikke have kunnet tiltræde at indstille det saakaldte betingede Udførselsforbud, hvormed man giver Indenrigsministeren en Bemyndigelse til at forbyde Udførslen af Margarine, dersom han finder det nødvendigt, og at vi heller ikke have kunnet gaa med til den saakaldte Farveparagraf. Det maa dog synes indlysende, at det maa være høist uheldigt at forbyde Udførsel af saadanne Produkter, som Landet selv frembringer, og i Forbindelse dermed er det saa meget vanskeligere at forstaa Farveparagrafen, som det jo ogsaa synes indlysende, at de Produkter, som Landet udfører, maa man have Lov til at give et saadant Udseende, som der fordrer af dem, som skulle købe dem i Udlandet, og saaledes som de helst ønske dem. Farveparagrafen gaar jo egentlig ud paa, at Kunstsmør eller Margarine, saaledes som det nu hedder, ogsaa i Farven maa ligne Meierismør, men ikke ganske nøie. Jeg tror, det i Praxis vil være umuligt at gaa ind paa en virkelig Adskillelse i saa Henseende. Hvorledes kan Noget, som kommer ned i en ikke stærkt oplyst Butik, endstige i en Kjælderbutik om Aftenen, kunne skjelne saa fine Farvenuancer fra hinanden. Jeg tror ikke, det er muligt, og jeg mener derfor, at den Paragraf i og for sig er stiftet til at afstedkomme en Del Ulemper uden at gjøre mindste Nytte. Der blev tilkastet den ærede Ordfører for Flertallet en Bemærkning fra et æret Medlem med Hensyn til denne Farveskala, som er foreslaaet os paa 6 Tavler. Ja, hvor længe ville disse Farver holde sig, og dertil blev der svaret af den ærede Ordfører: Ja, de ville kunne fremstilles igjen efter mathematiske Formler. Det tillader jeg mig at betvivle, det kunne de ikke. Disse 6 Tavler ere Unica, og hvis de gaa til Grunde, kunne de ikke fremstilles paa samme Maade (S n d e n r i g s-

ministeren [Singerslev]: So vœbliffelig!). Den ærede Indenrigsminister siger: vœbliffelig. Den mathematiske Maaner, det skulde gjøres paa, er efter Betænkningen den, at man hos Dr. Schoenfeld i Düsseldorf faar 3 Farver: „Heller Zinnober“, „Mittel Chromgelb“ og „Hell Chromgelb“, men disse ere ikke Stoffer, som have absolut konstante Farver til enhver Tid; de blive fremstillede fabrikmæssigt, og det er ganske umuligt, at deres Farver kan været noget Absolut; som Følge deraf kan man heller ikke ved at blande visse Bægtdele af dem med andre Bægtdele Vand fremstille absolut den samme Farve-Tone, som man havde for, det er en komplet Umulighed. Skulde man virkelig gaa til ad mathematisk-videnskabelig Veie at producere Farverne saa bestemt, at man igjen kunde fremstille dem, maatte man, saa vidt jeg kan skjønne, gaa en ganske anden Veie. Alt Lys betaar jo som bekendt af Svingninger i Ætheren, og al Farveforsjæl hidrører derafra, at de forskjellige Farver have forskjellige Svingningshastigheder i Ætheren. Om man altsaa ved at lægge disse Svingningshastigheder til Grund, kunde søge at komme til et konstant Resultat, tør jeg ikke udtale mig om, hvorvidt noget Saadant var muligt, men saa vidt jeg skjønner i dette Diebliff, vilde det være den eneste rationelle Veie, man kunde forsøge; men at købe visse Farver hos Hr. Schoenfeld i Düsseldorf giver virkelig ingen Konstanthed. Jeg er derfor af den Mening og af det Haab, at vi snart vilde komme bort fra disse Farver, der kun vilde gjøre Ulykker i Praxis og maaste føre En eller Anden i Uleilighed, som ikke har tilsigtet noget Ulovligt. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger; det er altsaa kun paa disse 2 Punkter, at min ærede Medforslagsstiller og jeg afvige fra Flertallets Indstilling, og jeg skal anbefale det høie Thing, om der end ikke er stor Udsigt til det i Diebliffet, at stemme for vor Indstilling, altsaa Flertallets Forslag med de Modifikationer, som vor Indstilling indholder.

Wagner: Som det af Betænkningen fremgaar, kan jeg i det Hele slutte mig til Flertallets Forslag; jeg har ikke gjort det med meget glad Hjerte, det ville de Herrer kunne forstaa. Af hvad her er foreslaaet om Farveparagrafen vil det tilstrækkelig tydeligt fremgaa, at selv om Loven har andre Fortrin, udmærker den sig egentlig ikke ved at have, hvad man kalder Simpelt. Der er imidlertid et Punkt, paa hvilket jeg ikke har kunnet slutte mig til det ærede Flertal, det er Udførselsforbudet, og jeg tror, Flertallet vil indrømme mig, at hvad man saa end kan